

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010308
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616010308.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného K. Š. pre zločin brania rukojemníka podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/119/2016 zo dňa 16.11.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. apríla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. Š., U.. XX.XX.XXXX H. U. R., sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/119/2016 zo dňa 16.11.2016 bol obžalovaný K. H. uznaný za vinného zo zločinu brania rukojemníka § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

obvinený K. H. a obvinený K. L. dňa 03.04.2016 v čase okolo 18.00 hod. v obci L. na voľne prístupnom pozemku patriacom k drevenej prístavbe rodinného domu označeného č. XX, ktorá slúži ako obydlie poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., bez prihlásenia L. č. XX, napadli jej druha poškodeného L. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, R.-A., a to tak, že K. H. ho udrel raz päšťou do oblasti nosa, a následne potom ako sa poškodený snažil zavolať mobilným telefónom políciu, pristúpil ku nemu K. L. a tri až štyrikrát ho udrel päšťou do oblasti hlavy, medzitým K. H. držal poškodenú M. L. za vlasy, mykal s ňou a vytiahol ju do drevenej prístavby, kde sa jej vyhrážal, že ju zabije, začal ju dusiť, potom ju zhodil na zem, kde ju začal kopať a udierať rukami do rôznych častí tela, vrátane oblasti hlavy, pričom v čase keď počul z vonku zakričať, že idú policajti, obvinený K. H. vytiahol poškodenú za vlasy von na pozemok pred drevenú prístavbu rodinného domu, a keď zbadal na mieste privolaných príslušníkov PZ, tak poškodenú M. L. donútil, aby si pred neho kľakla, tvárou smerom k policajnej hliadke, ľavou rukou ju držal za vlasy a v pravej ruke mal nôž, ktorý jej priložil na krk k ohryzku a kričal po policajnej hliadke, ktorá sa v tom čase k nemu približovala a nachádzala sa od obvineného cca 10 metrov, aby sa táto nepribližovala, lebo poškodenú podreže, čo viackrát zopakoval smerom k hliadke, na to obvinený K. krátko z diaľky zakričal, aby sa nenechal chytiť, na čo obvinený K. H. sotil poškodenú M. L. na zem a dal sa na útek, pritom bol na úteku zaistený príslušníkmi PZ, čím týmto popísaným konaním spôsobili obvinení poškodenému L. A., nar. XX.XX.XXXX zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov a pomliaždenie hlavy v ľavej spánkovo temennej oblasti s celkovo potrebnou dobou liečby cca 14 dní, a poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil obvinený K. H. otras mozgu ľahkého stupňa pomliaždenia hlavy a tržnozmliaždenú ranu dĺžky 5 cm ľavej temeno-záhlavovej oblasti, reznú ranu dĺžky 1,5 cm na dlani pravej ruky s celkovo potrebnou dobou liečby 21 dní.

Za uvedený zločin mu bol podľa § 185 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. , § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať)

rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný K. H. dňa 20.12.2016 na č.l. 476 - 504 a prostredníctvom svojej obhajkyne dňa 21.12.2016 č.l. 470-472.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že skutok, za ktorý bol odsúdený nespáchal a sudca mu neumožnil sa brániť zákonným spôsobom. Poškodená M. L. nepravdivo proti nemu vypovedala, aby zakryla tú skutočnosť, že sa spolu stretávali. Policajti takisto klamali, vypovedali nepravdu, nakoľko sú voči nemu zaujatí. Takisto aj svedok A. o priebehu skutku klame, nakoľko samotná poškodená za jeho prítomnosti hodila do neho kladivo, ktoré ho trafilo do chrbta. On je nevinný, nič nespáchal, a preto navrhol odvolaciemu súdu zrušiť prvostupňový rozsudok, nakoľko je nevinný.

V ďalšom písomnom podaní, ktoré podal prostredníctvom svojej obhajkyne, táto navrhla odvolaciemu súdu, aby postupom podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa s tým, aby vec znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Podala odvolanie čo do výroku o vine aj o treste, aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Namietala, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď nevyhovel návrhu obhajoby a nepribral do konania znalca z odboru psychiatrie, ktorý by preskúmal duševný stav obžalovaného. Má za to, že správanie obžalovaného na pojednávaníach je zarážajúce, taktiež niektoré jeho argumenty v jeho podaniach svedčia o tom, že sa nejedná o správanie duševne spôsobilého človeka. Súd prvého stupňa tak nedoriešil otázku duševnej spôsobilosti obžalovaného, od ktorej sa odvíja trestná zodpovednosť. Príčetnosť je jednou z podmienok trestnej zodpovednosti, páchatel za svoje konanie nezodpovedá vtedy, ak ho duševná porucha zbavuje možnosti ovládať svoje konanie alebo možnosti rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Nepríčetnosti stačí, ak v dôsledku duševnej poruchy chýba aspoň jedna zo schopností, t.j. rozpoznávací alebo ovládacia. Otázka nepríčetnosti je otázka právna, jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní na základe skutočností vyplývajúcich z uskutočnených dôkazov. Povahu tejto otázky vyžaduje, aby jej posúdenie bolo založené na odborných znalostiach z odboru psychiatria. Posudok z tohto odboru je však iba jedným z podkladov na vytvorenie sudcovského presvedčenia o otázke príčetnosti a musí byť hodnotený v súvislosti so všetkými ostatnými zistenými skutočnosťami, z tohto hľadiska relevantnými. Súd nezisťuje príčetnosť páchatela ako takú, ale len príčetnosť vo vzťahu k určitému činu. zastáva názor, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď vzhľadom na správanie sa obžalovaného nedoriešil otázku z jeho duševnej spôsobilosti. Preto navrhla krajskému súdu, aby zrušil rozsudok prvostupňového súdu a tomuto nariadil, aby do konania pribral znalca z odboru psychiatria, ktorý by sa vyjadril k tomu, či obžalovaný netrpí nejakou duševnou poruchou, ktorá by ovplyvňovala jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti a doriešil tak trestnú zodpovednosť obžalovaného.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodených M. L. a L. A. podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v plnej miere pridrižovala obsahu písomného podania, ktoré bolo oboznámené na verejnom zasadnutí. Preto navrhla postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie. Poukázala v tomto smere na nesprávny postup, keď nevyhovel návrhu, aby do konania pribral znalcov z odboru psychiatrie, ktorí by posúdili duševný stav obžalovaného. Je to základná otázka, ktorá môže vyriešiť trestnú zodpovednosť obžalovaného. Prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s touto otázkou, nakoľko oboznámil iba správy väzenského lekára, ktoré sú podľa jej názoru nedostatočné. Sám obžalovaný už v prípravnom konaní poukázal na to, že bol psychiatricky liečený v minulosti v L..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že je nevinný a podotkol, že policajti v A. sú voči nemu zaujatí, nakoľko voči ním niekoľkokrát svedčil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave poukázala na správnosť všetkých výrokov rozsudku prvostupňového súdu, ktorý sa vysporiadal s každou argumentáciou zo strany obžalovaného, ako aj rozobral z akých dôvodov nepribral do konania znalca

z odboru psychiatrie, takisto aj uložený trest zodpovedá zákonu vzhľadom na žalovaný skutok, preto navrhla odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného K. H. (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného K. H. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy, v záujme zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por. i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 Tr. por. podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k odsudzujúcemu rozhodnutiu. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal vyčerpávajúce dokazovanie, nakoľko vykonal všetky dostupné dôkazy vzťahujúce sa k predmetnej trestnej veci. Vypočul obžalovaného K. H., poškodenú M. L., poškodeného L. A., svedkov D. F., B. A., K. H. st., F. H., s ktorými výpoveďami sa súd vysporiadal v rozsudku, nakoľko v určitých smeroch svedkovia čiastočne sa odchyľili od výpovedí v prípravnom konaní. Odstránil určité rozpory a správne ustálil skutkový stav. S týmito svedeckými výpoveďami korešponduje aj záver znaleckého posudku prof. G. C. M., V., z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia, ktorý ustálil popísané zranenia u poškodenej M. L. a poškodeného L. A., okrem zranení popísal aj s tým súvisiacu dobu práceneschopnosti. Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj listinné dôkazy, ktoré súd popísal vo svojom rozhodnutí.

Súd prvého stupňa mal správne za preukázané, že neobstojí tvrdenie obžalovaného K. H., že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal. Pripustil, že poškodenému A. vrazil iba jednu ranu, čo ľutuje, následne na neho vyskočil veľký pes, ktorému sa snažil brániť, preto si zobral do ruky nôž. V tom čase ho napadla poškodená M. L., ktorá mu vrazila pohár do hlavy, na to ju zdrapil a sotil ju dnu. Ležala na zemi, nakoľko ona sama kedykoľvek padla na dome alebo dvore. V čase, keď bol na dvore, z domu vyšla poškodená sama von. Keď prišli policajti bola už tma, nikto nič nekričal, nič nehovoril a ani nôž policajti nemohli vidieť. Po príchode policajtov začal spontánne utekať za synom, ktorý sa tam už nenachádzal. Poškodenú nechytal za vlasy, nemykal s ňou, nehodil ju na zem iba ju drchol, tu ju nekopal a ani neudieral. Zranenia poškodenej si vysvetlil tým, že padla, nakoľko ona zvykla padávať. Poškodenej nepriložil na krk ani nôž, tento mal pri sebe vzadu vo vrecku. Policajti boli vo vzdialenosti v tom čase cca 15 - 20 metrov.

Obžalovaný je zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodených a svedkov, ktorých súd na hlavnom pojednávaní vypočul riadne kontradiktórnym spôsobom. Tieto výpovede správne vyhodnotil a správne ustálil skutok, ktorý sa obžalovanému K. H. kladie za vinu.

Aj podľa názoru krajského súdu, po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov boli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku, a teda bola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe a následne v odvolaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol obžalovaný K. H. uznaný za vinného, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, ktorého konanie smerovalo k obmedzeniu slobody a ľudskej dôstojnosti a proti životu a zdraviu, pričom

medzi jeho priamym úmyselným konaním a spôsobeným následkom je vykonaným dokazovaním preukázaná jasná príčinná súvislosť.

Čo sa týka odvolacích dôvodov, ktoré uvádzal obžalovaný v písomnom podaní prostredníctvom svojej obhajkyne doručeného prvostupňovému súdu dňa 21.12.2016, v tom smere, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď na návrh obhajoby nepribral znalca z odboru psychiatrie, ktorý by preskúmal duševný stav obžalovaného, k týmto námietkam odvolací súd udáva, že prvostupňový súd sa týmto návrhom zaoberal. Vyžiadal si stanovisko zdravotníckeho zariadenia Ústavu na výkon väzby. Z lekárskeho správ, ktoré rozoberá prvostupňový súd na čl. 16 rozsudku, z ktorých nevyplýva potreba skúmania duševného stavu obžalovaného. Takisto jeho správanie na hlavnom pojednávaní, ako aj jeho reakcie na produkované dôkazy sú podmienené jeho subjektívnym pocitom nespravodlivosti, preto jeho výbušne reakcie sa nedajú vylúčiť ani v budúcnosti, podľa vyjadrenia a stanoviska psychiatričky a psychologičky, ktoré vyšetrili obžalovaného v rámci výkonu väzby, správanie obžalovaného a jeho reakcie neodôvodňujú jeho vyšetrovanie duševného stavu.

Podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. zločinu brania rukojemníka sa dopustí ten, kto sa zmocní iného, hrozí, že ho usmrtí, s cieľom donútiť iného, aby niečo opomenul. Takéhoto konania sa dopustí závažnejším spôsobom so zbraňou a na chránenej a blízkej osobe za použitia § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., potrestá sa odňatím slobody na sedem až dvanásť rokov.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublížil na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 písm. a/ Tr. zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov s tým, že trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a správne uviedol aj všetky vykonané dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody a potom na ich podklade obžalovanému K. H. v súlade so zákonom uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa prísnejšej trestnej sadzby, kde upravil spodnú hranicu trestnej sadzby tým spôsobom, že ju zvýšil o jednu tretinu vzhľadom na prevahu príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., teda trest ukladal v trestnej sadzbe v rozpätí od osem rokov a osem mesiacov až do dvanásť rokov, pričom prihliadol pri ukladaní trestu aj na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, pričom naposledy vykonal trest odňatia slobody dňa 08.02.2016. Správne potom obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 185 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 10 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody a takýto trest aj vykonal.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolacie námietky obžalovaného K. H. považuje odvolací súd za neopodstatnené.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.